

SVENSKA
MUSIKERFÖRBUNDET

YTTRANDE
2018-11-15

Dnr: Fi2018/02428/S3

FINANSDEPARTEMENTET
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för skatteadministration,
skatteavtal och tullfrågor

Delbetänkandet SOU 2018:49 F-skattesystemet - några särskilt utpekade frågor

Svenska Musikerförbundet har inbjudits att yttra sig över betänkandet SOU 2018:49 F-skattesystemet - *några särskilt utpekade frågor*.

Yttrande

Musikerförbundet delar bedömningen att det på den svenska arbetsmarknaden finns företagare som är falska i bemärkelsen att de av sig själva eller andra uppfattas ha en annan status än den de skulle ha om deras fall prövades i domstol. Bara inom förbundets område finns uppskattningsvis ett par tusen F-skattande musiker (egenföretagare) som från tid till annan arbetar under sådana villkor.

Ett stort antal av Svenska Musikerförbundets medlemmar har sedan införandet av F-skattsedel 1993 mer eller mindre motvilligt anpassat sig till en arbetsmarknad som i accelererande takt kommit att kräva att de fakturerar sina arbetsinsatser. Ett stort antal anställningar har således försvunnit från musikbranschen för att ersättas av egenföretagare. Denna utveckling har lett till dumpade ersättningsnivåer, försvårat arbetsmiljöarbete och mindre medinflytande.

Till skillnad från de flesta andra konstnärsorganisationers medlemmar arbetar F-skattande musiker ofta tillsammans med anställda, och med samma arbetsuppgifter som dessa, under direkt arbetsledning som bestämmer exakt var, när och hur ett visst musikaliskt verk ska

repereras och framförs. Den fakturerande musikern tvingas ofta ingå avtal som utesluter möjlighet att låta annan person utföra arbetsinsatsen och vid längre avtalsförhållanden överenskomms ofta om att de ska fakturera månadsvis, som vid en anställning. Det är Musikerförbundets uppfattning att musiker som på detta sätt utför kollektivt fysiskt arbete under arbetsledning är att betrakta som arbetstagare trots att de fakturerar.

Många etablerade arbetsgivare, även skattesubventionerade kulturinstitutioner, låter musiker fakturera utifrån vad en anställd har i lön enligt kollektivavtal, med krav på att få göra det s.k. schablonavdraget på trettio procent på egenavgiften, något som arbetsgivare har rätt att göra på arbetsgivaravgiften för en anställd musiker. Resultatet blir ofta att musikern får fakturera cirka tjugotre procent utöver det en anställd skulle erhållit enligt kollektivavtal. Då det inte heller tas höjd för semesterersättning, arbetsmarknadsförsäkringar eller tjänstepension blir vinsten i förhållande till kostnaderna för anställda betydande. Då institutionerna har som utgångspunkt att betala alla lika blir upplägget närmast ett slags omvänd kartellbildning. Förbundet finner det anmärkningsvärt att Skatteverket - såvitt förbundet erfar - aldrig kontrollerat de faktiska förhållandena avseende F-skattande musiker som utför arbete vid dessa institutioner. Det har heller inte nått förbundet att någon av de institutioner som utbetalar ersättning till musiker som uppvisat F-skattsedel vid uppenbara anställningsförhållanden vid något tillfälle gjort en skriftlig anmälan av detta till Skatteverket. Då egenföretagande musiker inte har kännedom om riskerna med att använda F-skattsedel vid arbetsförhållanden som kännetecknar anställning hoppas Musikerförbundet att huvudbetänkandet lägger förslag om ett ökat ansvar för den som utbetalar ersättning till F-skattaren när det egentligen är ett anställningsförhållande. Förbundet menar att det behövs mer uppföljning och kontroll av uppdragsgivare för att förhindra förekomsten av falska företagare.

Förutom att det stegvis blivit allt mindre krav och kontroll av de som söker och som erhållit F-skattsedel har en rad andra faktorer försvagat musikers position gällande såväl ersättningsvillkor som möjlighet att påverka sin arbetsmiljö. En sådan faktor är försämringarna i A-kassornas regelverk, vilket drabbat musiker hårt. Arbetsförmedlingens vanemässiga hänvisande av arbetssökande musiker till ”Starta eget- kurser”, samt frilansande musikers svårigheter att som anställda få skatteavdrag för sina kostnader kopplade till yrkesutövning godkända av Skatteverket har också bidragit till att påverka utvecklingen i branschen till det sämre.

Förbundet efterfrågar ett sammantaget ansvar för denna utveckling, vilken på sikt riskerar att dra in allt fler branscher i en nedåtgående spiral av osund konkurrens, och hoppas därför att utredningen ska bidra till den ordning och reda på svensk arbetsmarknad som regeringen efterfrågar.

Avslutningsvis ser Musikerförbundet ett stort behov av att vidare utreda och analysera det missbruk som idag sker med stöd av F-skattesystemet, i vart fall i musikbranschen, för att kringgå skyddsregler för arbetstagare. Förbundet stöter ofta på situationer där utbetalare bedömer sig själva vara uppdragsgivare och därigenom inte anser sig skyldiga att förhålla sig till arbetsrättslig lagstiftning. Utbetalarens uppfattning grundar sig inte sällan enbart på den omständigheten att betalningsmottagaren är godkänd för F-skatt (begreppet näringsverksamhet i skatterättslig mening). Musikerförbundet ser av denna anledning med stor förväntan fram emot att få ta del av huvudbetänkandets utredning i denna del och har förhoppning om att det bedöms vara lämpligt att föreslå författningsändringar med anledning av det missbruk som idag sker i musikbranschen och som drabbar den enskilda arbetstagaren.

Stockholm som ovan

Jan Granvik

Förbundsordförande

Svenska Musikerförbundet